

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ:

“...Αγαπητοί συνάδελφοι, η πραγματικότητα ποια είναι; Είναι ότι από τη θέσπιση του Συντάγματος του '75 και του αντίστοιχου εκτελεστικού νόμου 998/1979 έχουμε πάνω από εξήντα νομοθετικές πρωτοβουλίες, οι οποίες είχαν ως στόχο να αντιμετωπίσουν την πραγματικότητα και βέβαια πάντα με το πρόσχημα της προστασίας του περιβάλλοντος. Το αποτέλεσμα που επέφεραν ήταν συνεχής μείωση των δασικού χαρακτήρα εδαφών, επιβραβεύοντας συνεχώς όλα αυτά που εμείς χαρακτηρίζουμε ως «καταπατήσεις», ως «επεμβάσεις» στο δασικό χώρο. Παρόλα αυτά, κάθε φορά «άντε να δούμε την πραγματικότητα».

Το λέω αυτό γιατί, ενώ η συνταγματική υποχρέωση είναι συγκεκριμένη από το άρθρο 117 παράγραφος 3 του Συντάγματος που αναφέρεται, σύμφωνα με την ομολογία του ΣτΕ, στην αρχαιότερη βλαστική απεικόνιση, εμείς για να λύσουμε τα προβλήματα φτάσαμε στο '60. Γιατί θυμάμαι τον κ. Σουφλιά, όταν ήταν Υπουργός τότε, που επέμενε να δούμε τις αεροφωτογραφίες του '60. Ξεφύγαμε και από εκεί. Φτάσαμε ουσιαστικά στο 1975 και μάλιστα στο 1979 που ψηφίστηκε ο συγκεκριμένος νόμος. Φτάνει το από εκεί και πέρα, γιατί αντιλαμβάνεστε πλέον ότι ό,τι και να κάνετε και αυτά που φέρνετε τώρα δεν υπάρχει περίπτωση να μην καταρριφθούν στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Και επειδή, λοιπόν, αμφισβητήσατε το αν υπάρχουν καταπατήσεις, αν υπάρχουν προβλήματα, εγώ θέλω να είμαι συγκεκριμένος. Έχω μπροστά μου και σας την αναφέρω την παραδοχή της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας -είναι το έγγραφο με αριθμό 161521/2012- όπου αναφέρει: «Κατά τη διάρκεια σύνταξης του κτηματολογίου τα καταπατημένα κατεχόμενα είναι 28.300 κτήματα έκτασης 403.000 στρεμμάτων και άλλα τόσα είναι τα αγνώστου ιδιοκτησίας.». Αυτά μέχρι το 2012.

Όταν προχώρησε η κτηματογράφηση στους εκατόν επτά υπόλοιπους δήμους, η πληροφορία που έχουμε εμείς –και όντως δεν πρόκειται για κάτι που το αμφισβητεί κανείς- είναι ότι αυτές οι εκτάσεις ανέρχονται σε τρειςήμισι εκατομμύρια στρέμματα και αφορούν εκατό χιλιάδες

περιπτώσεις. Μάλιστα, στις πρωτεύουσες των νομών υπολογίζεται ότι το 50% των δημοσίων κτημάτων διεκδικείται από ιδιώτες καταπατητές. Άρα, δηλαδή, να μη λέμε ότι αυτό δεν υπάρχει ως αποτέλεσμα αυτή της πολιτικής που εφαρμόζεται στη συγκεκριμένη καταπάτηση.

Και επειδή συζητείται διαρκώς ότι δεν έχουμε πρόταση, ότι θέλουμε να κατεδαφίσουμε και δεν έχουμε πρόταση όσον αφορά την αντιμετώπιση των προβλημάτων των αυθαιρέτων και ιδιαίτερα αυτών που βρίσκονται μέσα στο δασικό χώρο, θα σας καταθέσω συγκεκριμένη οικιστική πρόταση ιδιαίτερα για την Αττική, την οποία έχουμε πει στην Επιτροπή. Επίσης, έχουμε και μια συγκεκριμένη αρθρογραφία πάνω σ' αυτά τα ζητήματα, στην οποία φαίνεται ότι η πρότασή μας είναι συγκεκριμένη.

Ας δούμε το πού διαφωνούμε, κύριε Υπουργέ. Εμείς λέμε ότι όντως υπάρχουν προβλήματα. Όμως, για να λυθούν αυτά τα προβλήματα, πρέπει πρώτα να καταγραφούν. Αυτό είναι κάτι που σας το λέμε και σας το ξαναλέμε. Η βασική, δηλαδή, προϋπόθεση που υπάρχει, ιδιαίτερα για την Αττική, είναι η αναγκαιότητα της κύρωσης των δασικών χαρτών. Ήδη ξέρετε από το 2010 ότι έχουν φτάσει στο στάδιο της ανάρτησης, αλλά δεν κυρώνονται, διότι υπάρχουν πάνω από τρεις χιλιάδες ενστάσεις, τις οποίες δεν θέλετε να τις αγγίξετε μία-μία. Διότι αν τις αγγίξετε μία-μία, αντιλαμβάνεστε ότι θα γίνουν γνωστά πάρα πολλά. Όμως, επιχειρείτε την οριζόντια προσέγγιση των συγκεκριμένων ζητημάτων και καταλαβαίνετε ότι πίσω από τις οριζόντιες προσεγγίσεις όχι μόνο δεν λύνονται οριστικά τα προβλήματα, αλλά κρύβονται κιόλας πράγματα.

Και ξέρετε, κύριε Υπουργέ, μέχρι σήμερα και ιδιαίτερα σ' αυτές τις διαδικασίες αυτό που τελικά έχει μείνει είναι ότι λύνουμε τα προβλήματα και ταυτόχρονα κλείνουμε και το μάτι στους επόμενους, σχετικά με το ότι στο μέλλον θα λύσουμε τα προβλήματά σας.

Και για να είμαστε ξεκάθαροι, καταθέτω το συγκεκριμένο έγγραφο.

Στο σημείο αυτό, δεν μπορώ να μην επανέλθω στο άρθρο 12 και κυρίως δεν μπορώ να μη σταθώ στις παραγράφους 2, 4, 5 και 6. Πρόκειται γι' αυτές οι οποίες αναφέρονται στην άρση των πράξεων κύρωσης αναδασωτέων. Και σας είπα και προηγούμενα και σας ξαναλέω ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Θα πείτε, όμως, τι προτείνετε να αλλάξει στο καθένα από

αυτά; Για να καταλάβω, κύριε συνάδελφε!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Αυτό θα κάνω, κύριε συνάδελφε.

Θέλω, λοιπόν, στις συγκεκριμένες περιπτώσεις να αποσυρθούν οι διατάξεις, διότι αίρουν πράξεις κήρυξης αναδασωτέων, διαδικασία η οποία είναι κατεξοχήν αντισυνταγματική.

Και επειδή επικαλείστε την παράγραφο 4 του άρθρου 2 του ν. 998, θα σας διαβάσω δύο, τρία κομμάτια από την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, για να δείτε ότι δεν είμαστε εμείς που επιμένουμε για την αντισυνταγματικότητά τους.

Η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, λοιπόν, λέει για την παράγραφο 3 του άρθρου 12 τα εξής: «Η εξαίρεση από την υποχρέωση αναδάσωσης, όσον αφορά εκτάσεις παρανόμως χρησιμοποιηθείσες προ της 11/6/75 κατά τρόπο που να καθίσταται αδύνατη η ανατροπή της δημιουργηθείσας πραγματικής κατάστασης, έχει κριθεί ως αντίθετη με τη διάταξη του άρθρου 117 παράγραφος 3 του Συντάγματος. Συνεπώς, τυχόν αποφάσεις με τις οποίες ορισμένες εκτάσεις κηρύσσονται αναδασωτέες, μπορούν κατά το Σύνταγμα να ανακληθούν μόνο για πλάνη περί τα πράγματα ως προς το δασικό τους χαρακτήρα.

Άλλως, η απόφαση περί αναδάσωσης είναι δυνατόν να αρθεί μόνο όταν έχει υλοποιηθεί και έχει ολοκληρωθεί η αναβίωση της καταστραφείσας δασικής βλάστησης».

Είναι πραγματικότητα, κύριε Υπουργέ, το ότι υπάρχει το ευλογημένο είδος της χαλεπίου πεύκης στη χώρα μας, το οποίο είναι πυρόφιλο και είναι αυτό το οποίο δυστυχώς, στη χώρα μας έχει υποκαταστήσει την υποχρέωση της πολιτείας να αναδασώνει όλες τις εκτάσεις που έχουν καταστραφεί, που έχουν αποψιλωθεί.

Όπως αντιλαμβάνεστε, αυτό δεν σας απαλλάσσει των συνταγματικών ευθυνών σας σε αυτές τις εκτάσεις, στις οποίες είναι ανέφικτη η αναδάσωση στο σύντομο χρονικό διάστημα, να πραγματοποιείτε αναδάσωση. Είναι κι αυτό θεσμική σας υποχρέωση. Ξέρετε πόσα χρόνια έχουν να βγουν ποσά για την αναδάσωση στη χώρα μας; Πάρα πολλά χρόνια. Έχουμε φθάσει σε σημείο να αφήνουμε σε διάφορες δραστηριότητες επικοινωνιακού χαρακτήρα να κάνουν αναδασώσεις.

Ιδιαίτερα αναφέρει και εξειδικεύει τις περιπτώσεις που υπάρχει δυνατότητα της άρσης

αναδάσωσης, φθάνοντας μέχρι το σημείο να αναφέρει κάθε μία από αυτές τις δραστηριότητες: μεγάλα έργα υποδομής, φράγματα, υδροηλεκτρικοί σταθμοί, ταμιευτήρες. Σε αυτές τις περιπτώσεις και υπό την προϋπόθεση σύνταξης μελετών των περιβαλλοντικών επιπτώσεων επιτρέπεται η αναδάσωση. Άρα, λοιπόν, αποσύρετε τη συγκεκριμένη παράγραφο.

Άλλη παράγραφος, η οποία είναι πάρα πολύ σοβαρή και για την οποία επιμένουμε και για την αντισυνταγματικότητά της, είναι πάλι η παράγραφος 4, η 6 και η 7. Είναι αυτό που σας έχουμε πει κατά κόρον, ότι επιχειρείτε να επιβραβεύσετε όλες τις αλλαγές χρήσης που έχουν γίνει από το 1975 μέχρι το 2007, βάζοντας ως όρο ότι αυτές θα υπηρετούν την πρωτογενή παραγωγή.

Η Επιστημονική Επιτροπή, πέραν της άποψης ότι η πρωτογενής παραγωγή έχει ανάγκη –σίγουρα όμως δεν έχει ανάγκη αυτά που αναφέρει η συγκεκριμένη παράγραφος, τα οποία είναι συγκεκριμένα και αφορούν περιστασιακά δάση της Αττικής- λέει:

«Για τις περιπτώσεις μετά από το 1975» -δηλαδή μέχρι το 2007- «η έγκριση επέμβασης χορηγείται για αγροτική χρήση, μόνο εφόσον διαπιστωθεί κατόπιν σχετικής οικονομικής μελέτης βιωσιμότητας της γεωργικής εκμετάλλευσης ότι οι εδαφολογικές και οικολογικές συνθήκες συνηγορούν υπέρ αυτού του τρόπου εκμετάλλευσης, χωρίς να παραβλέπεται η λειτουργία του δασικού οικοσυστήματος».

Καταλαβαίνετε τώρα στην Πάρνηθα, στην Πεντέλη τι μελέτες εδαφολογικές και οικολογικές μπορείς να κάνεις εκεί, για να υπηρετήσεις την αγροτική παραγωγή. Έτσι, για να έχουμε και την εικόνα του τι ακριβώς συμβαίνει.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΛΟΣ: Το πρόβλημά σας είναι η Αθήνα; Όχι η υπόλοιπη Ελλάδα;

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Δηλαδή, αν εξαιρεθεί η Αττική είστε εντάξει;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, το έχουμε τονίσει κατά κόρον, έχοντας την εικόνα του τι συμβαίνει. Γι' αυτό σας είπα ότι προηγούμενα λύστε τα προβλήματα κυρώνοντας πρώτα τους δασικούς χάρτες. Γιατί δεν το κάνετε; Είναι μια συνταγματική επιταγή. Τους έχετε. Και πραγματικά από το 2010 οι χάρτες της Ανατολικής Αττικής είναι έτοιμοι. Γιατί δεν τους κυρώνετε;

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΛΟΣ: Εμείς από τα Τρίκαλα τι φταίμε για την Αττική; Θα την πληρώσουμε εμείς; Θα εξαιρεθεί η Αττική, απλώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Ταμήλο, οι Βουλευτές του Κοινοβουλίου εκπροσωπούμε όλες τις περιοχές της Ελλάδος. Σας παρακαλώ!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Γιατί αυτό φωτογραφίζει ανάγκες τέτοιες κι όχι άλλες ανάγκες.

Αγαπητέ συνάδελφε, το πρόβλημα στην περιφέρεια είναι οι δασωμένοι αγροί, οι οποίοι βεβαίως δεν έχουν σχέση με αυτό που συζητάμε τώρα. Αυτό είναι μια κατάσταση η οποία υπάρχει μετά το 1975.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Γι' αυτό που συζητάμε...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Σας είπα και σας διάβασα: και σε αυτές τις περιπτώσεις χρειάζεται συγκεκριμένη μελέτη.

Άρα, λοιπόν, πρέπει να αποσύρετε αυτές τις τρεις παραγράφους. Όχι ότι εμείς συμφωνούμε με τις υπόλοιπες του άρθρου 12, διότι μόνο και μόνο το ότι υπάρχουν ρυθμίσεις που αίρουν το τεκμήριο κυριότητας του δημοσίου, καταλαβαίνετε ότι εκεί είναι κάθετη η διαφωνία μας για τον απλούστατο λόγο ότι η πολιτεία δεν έχει άλλο εργαλείο σήμερα για να υπερασπιστεί την περιουσία της πλην του τεκμηρίου κυριότητας του δημοσίου.

Δεν είναι κάτι που ήλθε τυχαία. Απορρέει από τις συνθήκες απελευθέρωσης της χώρας οι οποίες επικυρώθηκαν μέσα από τα συμβούλια ιδιοκτησιών. Ο χρόνος δεν μας επιτρέπει τώρα να μπούμε σε λεπτομέρειες. Άρα, λοιπόν, να είμαστε ξεκάθαροι σ' αυτό το ζήτημα.

Αντιλαμβάνεστε ότι είναι πάρα πολλά τώρα, δεν ξέρουμε πού να σταθούμε και πού να πάμε. Θα πω δυο κουβέντες και για τις τροπολογίες. Δεν θα ασχοληθώ με τις βουλευτικές τροπολογίες, γιατί δεν υπάρχει χρόνος.

Κύριε Υπουργέ, παίρνω ως δεδομένο ότι δεν θα δεχθείτε καμία βουλευτική τροπολογία, εκτός της περίπτωσης που χθες συμφωνήσαμε για μία τροπολογία που έφερε ο Υφυπουργός

Εργασίας κ. Κεγκέρογλου για ένα κοινωνικό ζήτημα, όπου έπρεπε να γίνουν συγκεκριμένες πληρωμές πριν από τα Χριστούγεννα. Για όλες τις υπόλοιπες δεν συμφωνούμε. ...”

“...Ερχομαι στην τροπολογία που αφορά ένα μεγάλο ζήτημα του αγροτικού τομέα. Η πρώτη ρύθμιση αφορά τις ομάδες οργανώσεων παραγωγών. Είναι μια αναγκαιότητα, θα έλεγα, μιας και βλέπω εδώ και τον κ. Κουκουλόπουλο. Δεν έχουμε πρόβλημα με τη συγκεκριμένη ρύθμιση.

Από κει και πέρα, όμως, να μου επιτρέψετε να σταθώ ιδιαίτερα στις παραγράφους 2 και 3, που αφορούν στη ρύθμιση θεμάτων βοσκοτόπων. Βέβαια, επαναφέρετε έναν όρο και ορίζετε ως φυσικό αντικείμενο μια χρήση. Εκεί είναι η διαφωνία μας, γιατί όταν αρχίζετε και εξειδικεύετε τον ορισμό, ουσιαστικά επαναφέρετε το νόμο 1734/1987, που ξέρετε ότι κρίθηκε αντισυνταγματικός στο σύνολό του.

Υπάρχει όμως ένα πρόβλημα που πρέπει να δούμε σχετικά με το ζήτημα της διαχείρισης των επιλέξιμων εκτάσεων για τη βόσκηση. Είχατε κάνει συσκέψεις, συναντήσεις κλπ. Αυτό που φέρνετε τώρα, τουλάχιστον το κομμάτι που φοβόμασταν, ήταν ο χαρακτήρας των συγκεκριμένων εδαφών. Γι’ αυτό φωνάζω για το τεκμήριο κυριότητας, διότι ο δασικός χαρακτήρας αυτών των εδαφών είναι αυτός που εξασφαλίζει από πλευράς κυριότητας να γίνουν οι διαδικασίες που πρέπει.

Από κει και πέρα, έχουμε την άποψη ότι θα βρείτε και άλλα προβλήματα. Έτσι όπως το στοιχειοθετείτε –δεν μου το επιτρέπει ο χρόνος, αλλά έχουμε μια ολόκληρη προσέγγιση- δεν λύνετε το πρόβλημα οριστικά. ...”

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):

“...Να αναφέρω, μετά από τη συζήτηση που αναπτύχθηκε χθες από όλους τους συναδέλφους και από όλες τις πτέρυγες της Βουλής, αυτό που έχω πει ξανά, ότι μέχρι και την ολοκλήρωση της συζήτησης είμαστε εδώ για να συμπληρώνουμε, να διορθώνουμε και να διευκρινίζουμε ζητήματα στα οποία δεν θέλουμε να αφήσουμε κανένα κενό για να υπονοεί κανείς

οτιδήποτε τον συνέφερε.

Θέλω να πω ότι στο άρθρο 12 -όπου εστιάστηκαν βασικά οι πολλές παρατηρήσεις αλλά και οι προβληματισμοί από αρκετούς συναδέλφους, για να μη δημιουργείται καμία αμφιβολία σε κανέναν και να μην εκμεταλλεύεται κανείς θέματα που θέλουμε να λύσουμε και όχι να δημιουργήσουμε- η παράγραφος 2 που αναφέρεται στον πληροφοριακό χαρακτήρα, διαγράφεται, η παράγραφος 3 που αναφέρεται στην πενταετία και στο ανέφικτον, διαγράφεται.

Επίσης και οι παράγραφοι 9, 10 και 11, που αναφέρονται στην αναμόρφωση δασικού χάρτη και στους δασικούς χάρτες μετά την κύρωσή τους να έχουν τη δυνατότητα να μπορούν να διορθωθούν –σας το λέω, όμως, ότι τέτοια ανάγκη θα υπάρξει, δεν μπορεί να είναι όλα τέλεια και να μην διορθώνονται, θα προκύψει, τότε που θα προκύψει- για να μη δημιουργούνται προβληματισμοί ότι εδώ υπονοούμε κάτι υπέρ κάποιων, αποσύρονται. Επομένως οι παράγραφοι 9, 10 και 11 αποσύρονται.

Επιπλέον, στην παράγραφο 4 αναφέρουμε ότι μπορούν να ρυθμιστούν μόνο εκτάσεις που έχουν γεωργική χρήση και δεν περιλαμβάνουν κτίσματα παντός είδους. Άρα όταν περιλαμβάνουν κτίσματα δεν μπορούν να υπαχθούν στη ρύθμιση που συζητάμε, ούτε και θα μπορούν να κατασκευάσουν κτίσματα, με απαγόρευση που φτάνει μέχρι και το διπλασιασμό του προστίμου, πέρα από το ότι επανέρχεται η χρήση πάλι στο Δημόσιο, όπως ήταν πάντα, γιατί η κυριότητα δεν μεταβιβάζεται, όπως αναφέρεται και στο νομοσχέδιο. Άρα, διασφαλίζουμε ότι ούτε κτίσματα υπάρχουν ούτε κτίσματα μπορούν να υπάρξουν, οποιασδήποτε μορφής.

Στην παράγραφο 8 μένουν μόνο οι ιεροί ναοί, επειδή αναφέρονται και κάποια κέντρα πολιτιστικού χαρακτήρα και θα μπορούσε κανείς να υπονοήσει ή να το ερμηνεύσει παντοιοτρόπως. Δεν θέλουμε να ερμηνεύσει κανείς τίποτα. Αναφερόμαστε -και θα το δείτε και στη νομοτεχνική βελτίωση που θα κατατεθεί- μόνο σε ιερούς ναούς, σε καμία άλλη δραστηριότητα κτίσματος. Το λέω για να διευκρινίσουμε και αυτό το σημείο.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ

“...Στο άρθρο 12, που είναι η τρίτη μεγάλη παρέμβαση του Υπουργείου, πιστεύω ξεκάθαρα

ότι υπάρχει μια γενναία προσπάθεια της ηγεσίας του ΥΠΕΚΑ ώστε να δηλωθούν λάθη και παραλείψεις του παρελθόντος σχετικά με τη δασική νομοθεσία και το χαρακτηρισμό των δασικών εκτάσεων. Οι παρεμβάσεις του Υπουργού δίνουν μια διέξοδο ώστε να ξεκαθαριστούν συγκεκριμένα πράγματα.

Η παρέμβασή του στην παράγραφο 4 όπου ξεκαθαρίζει ότι όλες αυτές οι εκτάσεις παραμένουν να έχουν γεωργική χρήση είναι πάρα πολύ σημαντική. Όπου υπάρχει κτίσμα πρέπει να κατεδαφιστεί, για να μπει στην παράγραφο 4 του νόμου και αν εμφανιστεί κτίσμα μετά, διπλασιάζονται τα πρόστιμα. Αυτό ενισχύει την άποψη που λέει ότι η προσπάθεια γίνεται για να μπορέσει να συνεχιστεί η γεωργική εκμετάλλευση σε εκτάσεις που έχουν χαρακτηριστεί ως δασώδεις, οι οποίες έχουν πράγματι εκχερσωθεί χωρίς άδεια μετά την έναρξη ισχύος του Συντάγματος και μέχρι την 7^η Μαρτίου 2007, οπότε έχουμε και την καταγραφή αυτών των εκτάσεων.

Είναι δεδομένο ότι δεν καταστρέφεται σήμερα ούτε ένα τετραγωνικό δάσους. Ούτε ένα! Αυτό υπάρχει από το 1974 μέχρι το 2007, αυτή η πράξη έχει γίνει, γιατί στη θέση δασωδών εκτάσεων που υπήρχαν, σήμερα υπάρχουν денτροκαλλιέργειες, βοσκοτόπια, απαραίτητα για την διαβίωση των κατοίκων ορεινών και ημιορεινών περιοχών.

Η διάταξη αυτή δεν αφορά μόνο στους Έλληνες της Αττικής αλλά και της υπόλοιπης Ελλάδας. Είναι πολλά τα παραδείγματα και τα ανέφερα χθες. Στην Πέλλα, στην Χαλκιδική και σε ολόκληρο τον ορεινό όγκο αντιμετωπίζουμε συγκεκριμένα προβλήματα. Για να μπορέσουν να παραμείνουν οι άνθρωποι στα ορεινά χωριά, στα μικρά χωριά και να μπορούν να έχουν ένα συγκεκριμένο εισόδημα έπρεπε να προχωρήσουμε και να τους δώσουμε τη δυνατότητα νόμιμα να συνεχίζουν, με ένα συγκεκριμένο αντίτιμο, αυτές τις πράξεις μόνο για γεωργική χρήση. Αυτή είναι η πραγματικότητα και όποιος θέλει κάτι άλλο θα πρέπει να το πει. Θα πρέπει να πει επίσης πώς θα αντιμετωπίσουμε την κατάσταση αυτή. ...”

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ

“...Και τώρα θα αναφερθώ στο άρθρο 12 όπου επέρχονται μεταβολές στη δασική

νομοθεσία. Κάνετε, πραγματικά, υπέρβαση όσον αφορά τις βελτιώσεις που έχετε κάνει. Αναγνωρίζουμε ότι είναι ένα πάγιο αίτημα της κοινωνίας. Σίγουρα έχουν γίνει πάρα πολλά λάθη. Καταλαβαίνω τη δύσκολη θέση στην οποία βρίσκεστε, αλλά είμαστε κι εμείς σε πάρα πολύ δύσκολη θέση, γιατί παρ' όλες τις βελτιώσεις συνεχίζει η παράγραφος 4 να είναι τυπικά αντισυνταγματική. Εκεί, λοιπόν, έχουμε μία δυσκολία και γι' αυτό στο άρθρο αυτό θα πούμε «ΠΑΡΩΝ». ...”

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ:

“...Θα ήθελα ξεκινώντας να αναφερθώ στις τεράστιες αλλαγές που έγιναν στο άρθρο 12. Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω γιατί μας αναγκάσατε χθες να είμαστε τόσο κάθετοι και τόσο αυστηροί μαζί σας. Όλες αυτές οι επισημάνσεις που κάναμε χθες έγιναν και κατά τη διάρκεια των Επιτροπών. Περιμέναμε χθες να έρθουν όλες αυτές οι αλλαγές που φέρατε σήμερα επί της αρχής και να συζητήσουμε για επιμέρους προβλήματα που μπορεί να έχουν κάποιες παράγραφοι.

Χαιρόμαστε, λοιπόν, για το γεγονός ότι απαλείψατε ουσιαστικά τις παραγράφους 2, 3, 8, 9 έως και 11 και θα θέλαμε να κάνουμε κάποιες παρατηρήσεις μόνο ως προς την παράγραφο 4, που αφορά τις γεωργικές γαίες.

Θέλουμε να πούμε ότι σαφώς θεωρούμε και καταλαβαίνουμε ότι αντιμετωπίζει πραγματικά πλέον ένα πρόβλημα. Περιμένουμε να δούμε τις αλλαγές που θα κάνετε ως προς τα χτίσματα και ως προς το προηγούμενο άρθρο που έχουμε ψηφίσει για τη στέγαση των εργατών γης. Επ' ουδενί δεν μπορούν να υπάρχουν κτίσματα σε αυτές τις γεωργικές γαίες. Εμμένουμε, όμως, στο ότι η παράγραφος 4, σύμφωνα με το άρθρο 117 παράγραφος 3 του Συντάγματος, ίσως να κριθεί αντισυνταγματική.

Άρα, θεωρούμε ότι θα πρέπει να εξαντλήσετε κάθε περιθώριο, ώστε να μπορούμε να απαλείψουμε ακόμα και ολόκληρο αυτό το άρθρο είτε να το διαμορφώσουμε έτσι -εγώ δεν είμαι νομικός- ώστε να συνάδει με το πνεύμα και το γράμμα του Συντάγματος.

Θα ήθελα, επίσης, να σκεφτείτε, αν δεν αλλάξετε την παράγραφο 4, την περίπτωση αυτές οι

γαίες να μπορούν να μεταβιβαστούν μόνο σε κατ' επάγγελμα αγρότες και επίσης να σκεφτείτε το ενδεχόμενο η νομιμοποίηση να μη φτάνει μέχρι το 2007, αλλά μέχρι το 1994, που είναι και η πρώτη χρονιά που έγινε κατάθεση ΟΣΔΕ των αγροτών προς το Υπουργείο Γεωργίας, ώστε να διασφαλίσουμε ότι μετά το 1994 όποιος καταπάτησε ουσιαστικά και δεν φορολογούνταν ή δεν κατέθετε και δεν δήλωνε σε κάποια επίσημα νομικά έγγραφα την εν λόγω περιουσία να μη μπορεί να συνεχίσει να είναι καταπατητής και παράνομος.

Επισημαίνουμε πάλι ότι θα ήθελα με τους νομικούς σας συμβούλους να δείτε πώς αυτή η παράγραφος 4 θα συνάδει με το άρθρο 117 παράγραφος 3 του Συντάγματος και αναμένουμε τις παρατηρήσεις σας, για να δούμε ουσιαστικά πώς εμείς θα τοποθετηθούμε κατά την ψήφιση του συγκεκριμένου άρθρου.

Όσον αφορά τη Δημοκρατική Αριστερά και εμένα προσωπικά, σας ευχαριστούμε που απαλείψατε όλες αυτές τις παραγράφους, οι οποίες θα έφεραν ανεπανόρθωτο πλήγμα -το είχαμε δηλώσει με κάθε τρόπο και σε κάθε τόνο- στα ελληνικά δάση. ...”

ΠΑΡΙΣΗΣ (ΠΑΡΙΣ) ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ:

“...Θεωρώ ότι οι επισημάνσεις και οι τροποποιήσεις που κάνατε στο άρθρο 12, που ήταν κόλαφος για όλο το νομοσχέδιο, είναι σε θετική κατεύθυνση και τις λαμβάνουμε σοβαρά υπ' όψιν μας.

Παραμένει μόνο μία αίρεση, το άρθρο 4, για το οποίο θα πρέπει να διευκρινίσουμε ότι η γεωργική γη -όπως είπατε- για την οποία και μόνο μιλάτε και όχι για κτίσματα, θα παραμένει ιδιοκτησιακά στο δημόσιο, θα παραχωρείται στον αγρότη ή στον κατ' επάγγελμα αγρότη -κι αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να είναι κατά κύριο επάγγελμα αγρότης, αλλά να καλλιεργεί τη γη αυτή, να τη δηλώνει και να παίρνει τις επιδοτήσεις που δικαιούται κ.λπ.- για να μπορέσουμε να διασφαλίσουμε ότι τελικά αυτή η γη θα παραμείνει σε γεωργική χρήση, θα αποδίδει στην ελληνική οικονομία και δεν θα παραδοθεί κάποια στιγμή σε αλλότριους σκοπούς και χρήσεις. Αυτό είναι μια αναγκαία επισημάνση, για να συμφωνήσουμε απολύτως με το άρθρο 12. ...”

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ:

“...Προχωρώ στο άρθρο 12 που έχει δημιουργήσει τις περισσότερες αντιδράσεις. Είναι πολύ λογικό αυτό καθώς πραγματεύεται θέματα που αφορούν στα δάση και τις δασικές εκτάσεις. Θέματα λεπτά και ευαίσθητα. Είναι σύνθετα θέματα με πολλές διαστάσεις για τα οποία είχα πει από την πρώτη στιγμή πως από την πλευρά μας θα πρέπει όλα αυτά να αντιμετωπίζονται πάντα ως σημαντικά θέματα στη σωστή τους οικολογική και περιβαλλοντική διάσταση για τα οποία θεωρώ πως όλοι έχουμε την ίδια ευαισθησία, ωστόσο δεν μπορούμε να παραβλέψουμε και την κοινωνική και αναπτυξιακή διάσταση που υπάρχει ταυτόχρονα.

Έτσι, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, θέλω να εκφράσω και από την πλευρά μας την ικανοποίησή μας για τις βελτιώσεις που φέρατε σήμερα με την απόσυρση και τροποποίηση ορισμένων παραγράφων, θέματα για τα οποία είχαμε τοποθετηθεί, είχαμε επισημάνει τους προβληματισμούς και περιμέναμε τις απαντήσεις σας. Είναι προβληματισμοί που αγγίζουν έως και νομικά και συνταγματικά ζητήματα.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι με αυτό τον τρόπο και από την πλευρά μας περιφρουρήσαμε, αποτρέψαμε και θωρακίσαμε την προστασία του περιβάλλοντος και εκφράζουμε την ικανοποίησή μας για τις βελτιώσεις που προστατεύουν το δασικό πλούτο. Και ακούσαμε θετικές αντιδράσεις και από τα άλλα κόμματα, ακόμη και ο ΣΥΡΙΖΑ αναφέρθηκε σε τρεις παραγράφους που θα έπρεπε να αποσυρθούν.

Έτσι, λοιπόν, είναι μια διαδικασία σε συνέχεια της διαδικασίας της ψήφισης του ν.4280, όπου και εκεί με δική μας πρωτοβουλία και τροπολογία που είχαμε καταθέσει έγινε νόμος και συμπεριλαμβάνεται στο άρθρο 60 η ανάγκη για ολοκλήρωση με ευθύνη του Υπουργού ΠΕΚΑ της κωδικοποίησης της δασικής νομοθεσίας, αλλά και της σύνταξης ενός ολοκληρωμένου σχεδίου στρατηγικής ανάπτυξης της δασοπονίας της χώρας.

Έτσι, λοιπόν, είναι μια διαδικασία σε συνέχεια της διαδικασίας της ψήφισης του ν.4280, όπου και εκεί με δική μας πρωτοβουλία και τροπολογία που είχαμε καταθέσει έγινε νόμος και

συμπεριλαμβάνεται στο άρθρο 60 η ανάγκη για ολοκλήρωση με ευθύνη του Υπουργού ΠΕΚΑ της κωδικοποίησης της δασικής νομοθεσίας, αλλά και της σύνταξης ενός ολοκληρωμένου σχεδίου στρατηγικής ανάπτυξης της δασοπονίας της χώρας.

Προτείνουμε, λοιπόν, για να έχουμε ολοκληρωμένη την παρέμβαση στο άρθρο 12 χωρίς να μένουν κενά, ασάφειες ή περιθώρια δυσερμηνειών ως προς τις επιπτώσεις στο περιβάλλον, να αποσυρθεί και η παράγραφος 7. ...”

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ

“... Στο άρθρο 12 φέρατε σημαντικές αλλαγές. Όμως, θα σας πω κάτι. Ούτως ή άλλως, θα κατέπιπταν. Ήταν υποσχέσεις δίχως αντίκρισμα, γιατί υπάρχει νομολογία συνταγματικής προστασίας, όπως έγινε και στο παρελθόν.

Μπορεί να δίνετε υποσχέσεις, όμως δεν θα είχαν αντίκρισμα.

Σε ό,τι αφορά στις αναδασώσεις –παρά το ότι πήρατε πίσω αυτό με την πενταετία- υπάρχει το εξής πρόβλημα: Οι αναδασώσεις δεν γίνονται από το Υπουργείο. Τα ποσά είναι εξευτελιστικά. Και οι δασικές, όμως, υπηρεσίες έχουν αποψιλωθεί από ανθρώπινο δυναμικό. Με εργαλεία τις μεγάλες ελλείψεις σε υπαλλήλους και πόρους, ουσιαστικά θα ευνοούνται οι καταπατητές.

Εξάλλου, δείτε την τελευταία τριετία εάν έγιναν αναδασώσεις και πόσες. Γι’ αυτό ουσιαστικά κρατάτε την παράγραφο 4, νομιμοποιώντας όλες τις εκχερσωμένες δασικές εκτάσεις και δάση που δημιουργήθηκαν για γεωργική χρήση από το 1975 έως το 2007 στο όνομα του δημοσίου συμφέροντος.

Με αυτόν τον τρόπο δίνετε την κυριότητα σε δημόσια δάση και δασικές εκτάσεις, παρότι θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά για γεωργική καλλιέργεια. Η πείρα λέει ότι γεωργικές εκτάσεις που δεν εντάσσονται στη δασική νομοθεσία, γίνονται οικόπεδα. Μπορεί με τη σημερινή τροποποίηση να αφαιρέσατε τη λέξη «το κτίσμα», όμως υπάρχει δυνατότητα να επανέλθει.

Επίσης, επιτρέπετε και αφήνετε τα σωφρονιστικά καταστήματα σε δημόσια δάση. Υπάρχουν και άλλοι χώροι για να φτιαχτούν.

Όσον αφορά τα λατομεία, η Κυβέρνηση τρέφει μια ιδιαίτερη συμπάθεια. Επεκτείνουν τη λειτουργία τους σε δασικές εκτάσεις και δάση, αλλά και σε εκτάσεις που έχουν κηρυχθεί αναδασωτέες. Εμείς θεωρούμε ότι αυτές είναι φωτογραφικές διατάξεις. Και, βεβαίως, δεν είναι οι μοναδικές.

Αποσύρατε την παράγραφο 8, όμως για εμάς παραμένει προβληματικό το άρθρο 12. ...”

“...Ερχομαι τώρα στην τροπολογία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, σχετικά με τους βοσκοτόπους. Τη μεθοδολογία την είχε ακολουθήσει ξανά το ΠΑΣΟΚ το 1987, με το ν. 1734, που είναι ο γνωστός νόμος για τα βοσκοτόπια. Τότε αφαιρούσαν σαράντα εκατομμύρια στρέμματα δασικών εκτάσεων από τη συνταγματική προστασία. Απέτυχε, όμως, γιατί κρίθηκαν αντισυνταγματικές οι διατάξεις του από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Υπάρχει, λοιπόν, νομικό τετελεσμένο, που σημαίνει ότι και τώρα θα κριθεί αντισυνταγματικός ο νόμος. Βεβαίως, αυτοί που θα μείνουν ξεκρέμαστοι, στο έλεος θα είναι οι κτηνοτρόφοι.

Σας ερωτώ λοιπόν: Γιατί αλλάζετε το χαρακτήρα της δασικής έκτασης και δεν χρησιμοποιείτε με επιστημονικό σχεδιασμό τη χρήση τους, αξιοποιώντας τις ως βοσκήσιμες εκτάσεις, έτσι ώστε οι κτηνοτρόφοι να είναι καλυμμένοι; Ακόμα, σε τελευταία ανάλυση, να ζητήσετε να μην συνδέεται η επιδότηση της ζωικής μονάδας με τη βοσκήσιμη έκταση, αφού αυτό ισχύει και σε άλλες χώρες. ...”

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ:

“... Θα ήθελα να μείνω κυρίως στο βασικό και στο άρθρο 12.

Αν στρουθοκαμηλίζαμε, δεν θα βλέπαμε ότι κάποια δάση που δεν είναι δάση, πράγματι για φτωχούς ανθρώπους σε ορεινές περιοχές, έγιναν αντικείμενο προσωπικής τους και οικογενειακής τους επιβίωσης. Άρα, πρέπει να κοιτάξουμε το πρόβλημα στα μάτια και να δώσουμε λύση.

Και την ίδια στιγμή που δίνετε τη λύση, υπάρχουν κάποιοι συνάδελφοι και κόμματα –με σεβασμό το λέω- που αντιπαρατίθενται στη λύση. Οι ίδιοι που αντιπαρατίθενται στη λύση δεν θέλουν να λύσουν το δασικό πρόβλημα, που είναι υπαρκτό, δια της αναθεώρησης του Συντάγματος.

Θέλουμε να κρατήσουμε το ίδιο Σύνταγμα, να συντηρήσουμε τις παρανομίες και να έχουμε αιχμάλωτους τους πολίτες. Δεν γίνονται όλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ή το Σύνταγμα θα αλλάξουμε και θα προχωρήσουμε με διαφορετικό ρου της ιστορίας -αλλά παρακαλώ δώστε Πρόεδρο να μην χάσουμε τη συνταγματική αναθεώρηση και πάμε το 2021 και βλέπουμε- ή σήμερα εδώ θα πρέπει να ψηφίσετε αυτό που στηρίζει η Κυβέρνηση, δηλαδή τουλάχιστον να δώσει μία λύση εκ των ενόντων μέχρι να λύσουμε τα μείζονα αυτής της χώρας. Και το ένα και το άλλο δεν γίνονται, εκτός αν αγνοούμε τους πολίτες. Αν αγνοήσουμε τους πολίτες, αν κλειστούμε στο κέλυφος αυτής της Αίθουσας, μπορούμε να κάνουμε τα πάντα.

Κύριε Υπουργέ, δίνετε πράγματι λύση, ας πούμε, στο δασικό γι' αυτούς που δεν έχουν τίτλους ιδιοκτησίας, αλλά εν πάση περιπτώσει πρέπει να ζήσουν στη δύσκολη εποχή.

Έχω καταθέσει εγώ μία τροπολογία για το ιδιοκτησιακό της Εύβοιας – είναι η δεύτερη- όπου εκεί αντιμετωπίζεται το αντίθετο πρόβλημα και σας παρακαλώ να την κάνετε δεκτή.

Δηλαδή, οι κάτοικοι της Νότιας Εύβοιας έχουν ιδιοκτησιακούς τίτλους μέχρι το 1885 εν σειρά -γιατί η Εύβοια παραδόθηκε με το Πρωτόκολλο του Λονδίνου και αγοράστηκε, γιατί το Ελληνικό Κράτος δεν την απελευθέρωσε και αυτά είναι γραμμένα στα χαρτιά- και εισέρχεται το δημόσιο συνεταιριστικά και λέει «αυτά είναι δικά μου».

Και σας ζητούμε να λύσετε το ιδιοκτησιακό της Εύβοιας και κυρίως της Νότιας Εύβοιας, όπως ακριβώς έγινε στις άλλες περιοχές, την Κρήτη, τα Κύθηρα, τη Μάνη προσφάτως και σε άλλες. Γιατί, σε διαφορετική άποψη, στη Νότια Εύβοια και δη στην παλιά επαρχία της Καρυστίας τα αιολικά και όλα τα άλλα έργα τα οποία πρόκειται να γίνουν -τα οποία είναι εγκεκριμένα για να γίνουν- δεν θα μπορέσουν με την αντιπαράθεση με τους πολίτες να πραγματοποιηθούν.

Σας ζητώ, δηλαδή, να κάνετε πολύ πιο εύκολο αυτό το σωστό που κάνετε με το άρθρο 12. Ενώ δίνετε δικαίωμα χρήσης σε ανθρώπους που δεν έχουν ιδιοκτησίες, εδώ να τους αναγνωρίσετε τη χρήση, γιατί όσοι πήγαν στο δικαστήριο δικαιώθηκαν και γιατί στην αντίθεση περίπτωση, κατάφορα αδικούμε χιλιάδες οικογένειες πάρα πολύ φτωχές, κτηνοτρόφους και ανθρώπους που πραγματικά ζουν πολύ δύσκολα τα τελευταία χρόνια.

Σας ζητώ, για μία ακόμη φορά, να κάνετε δεκτή την τροπολογία για το ιδιοκτησιακό της Εύβοιας. Στηρίζω το σχέδιο νόμου και θεωρώ ότι ναι, λύνει υπαρκτά για την ελληνική κοινωνία προβλήματα, διαλύετε αγκυλώσεις και προχωράτε στο σωστό δρόμο. ...”

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας):

“... Λοιπόν, γενικά μιλώντας με τίτλους, η ρύθμιση που φέρνουμε με κοινή υπογραφή με το συνάδελφο κ. Ταγαρά -ο οποίος είναι και συναρμόδιος κατά το ήμισυ για την τροπολογία, δεν είναι δηλαδή σε άσχετο νομοσχέδιο, και αναφέρομαι βέβαια στους βοσκοτόπους- θίγει δύο πολύ σημαντικά ζητήματα που αφορούν την ελληνική αγροτιά, την προσπάθειά μας -εννοώ την προσπάθεια της χώρας- για παραγωγική ανασυγκρότηση. ...”

“... Σε ό,τι αφορά τώρα τους βοσκοτόπους –και ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε- θέλω να πω το εξής. Εγώ δεν διαφωνώ καθόλου με αυτά και χαιρετίζω την τοποθέτηση. Απλώς είχαμε πει ότι πρέπει να συμφωνήσουμε σε ό,τι αφορά τα βοσκοτόπια.

Και επειδή ακούστηκε κάτι από την κ. Μανωλάκου, εγώ θέλω να πούμε κάτι για να συμφωνήσουμε σ’ αυτή την Αίθουσα για ένα τόσο κρίσιμο θέμα. Δεν υπάρχουν δασοκτόνοι και δασοπροστάτες ούτε προστάτες ή δολοφόνοι της κτηνοτροφίας. Ας ξεκινήσουμε από αυτήν την αφετηρία. ...”

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ:

“... Εγώ, λοιπόν, θέλω να αναφέρω με απόλυτη παρρησία και ακρίβεια δύο δεδομένα που είναι καλό να τα έχει ο κάθε συνάδελφος στο μυαλό του, όταν συζητάμε για βοσκοτόπους, βοσκήσιμες εκτάσεις, Σύνταγμα, δάση και όλα τα υπόλοιπα: Το ελληνικό Σύνταγμα στο άρθρο 24 έχει δυσμενέστερη πρόβλεψη για τη βοσκήσιμη γη από τον ευρωπαϊκό Κανονισμό που είναι μεταγενέστερος. Έχουμε, λοιπόν, ένα θέμα. Το ζητούμενο είναι να έρθουμε πιο κοντά στον Κανονισμό, χωρίς να παραβιάζουμε το Σύνταγμα. Και, αν θέλετε, αυτό είναι και το επόμενο βήμα που πρέπει να γίνει, αλλά συντεταγμένα και όχι εν μέσω διαφωνιών και καταγγελιών. Ένα πρώτο

μικρό βήμα, λοιπόν, γίνεται σήμερα με τη διάταξη που περνάμε και αύριο, μεθαύριο πρέπει να κυφορήσουμε ένα τέτοιο βήμα όλοι μαζί και όχι αντιπαρατιθέμενοι. ...”

ANNA ΧΑΤΖΗΣΟΦΙΑ:

“...Επί της ουσίας, το παρόν νομοσχέδιο ορίζει στην παράγραφο 3 του άρθρου 12 ότι μπορεί να αποφασιστεί η άρση μια αναδάσωσης εάν μετά την πάροδο πέντε ετών από την κήρυξή της κριθεί ότι είναι ανέφικτη η πραγματοποίησή της. Είναι μια διάταξη προδήλως αντισυνταγματική, καθώς παραβιάζει τόσο άρθρο 24 του Συντάγματος, που ορίζει ότι απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δασών και των δασικών εκτάσεων, όσο και το άρθρο 117, σύμφωνα με το οποίο δασικές εκτάσεις που καταστράφηκαν από πυρκαγιά ή που με άλλο τρόπο αποψιλώθηκαν, δεν αποβάλλουν για το λόγο αυτόν το χαρακτήρα που είχαν πριν καταστραφούν, κηρύσσονται υποχρεωτικά αναδασωτέες και αποκλείεται να διατεθούν για άλλο προορισμό.

Ενώ δηλαδή το ελληνικό Σύνταγμα προστατεύει την έννοια του δάσους και απαγορεύει την αλλαγή του προορισμού του, εσείς επιλέγετε για μια ακόμα φορά να το παρακάμψετε, να το παραβιάσετε, να το ευτελίσετε. Δεν το λέμε μόνο εμείς. Η ίδια η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής αφιερώνει σχεδόν το 1/4 της έκθεσής της στη υγκεκριμένη διάταξη και σας παραθέτει νομολογία. Δεκάδες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας έχουν κρίνει ότι οι δασικές εκτάσεις υπάγονται ως φυσικά αγαθά σε ιδιαίτερο προστατευτικό καθεστώς.

Εσείς τι κάνετε; Αγνοείτε τους πάντες, το Σύνταγμα, τα ανώτατα δικαστήρια της χώρας, την επιστημονική κοινότητα, το περί δικαίου αίσθημα της ελληνικής κοινωνίας, τον κίνδυνο της κλιματικής αλλαγής για να ικανοποιήσετε τους φίλους σας που θέλουν να χτίσουν τις βίλες και τις επιχειρήσεις τους στο δάσος.

Μια ματιά να ρίξει μόνο κάποιος στις παραγράφους 9 και 10 του άρθρου 12 διαπιστώνει πώς υπηρετεί η Κυβέρνηση το δημόσιο συμφέρον. Με τις διατάξεις αυτές ξανασχεδιάζετε τους δασικούς χάρτες, προκειμένου να αφαιρεθούν απ’ αυτούς οι εκτάσεις που έχουν αποχαρακτηρισθεί βάσει των δικών σας νόμων-εκτροφμάτων, ενώ παράλληλα στερείτε από το ελληνικό Δημόσιο το

δικαίωμα κυριότητας σε εκτάσεις που έχασαν το δασικό τους χαρακτήρα πριν το 1975.

Με δυο λόγια, το ελληνικό Δημόσιο παραιτείται από τα δικαιώματά του υπέρ των οικοπεδοφάγων και των λοιπών καταπατητών που συγκαταλέγονται προφανώς στους εντιμότετους φίλους σας. ...”

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:

“Κύριε Υπουργέ, κατ’ αρχήν πρέπει να σας δώσω τα εύσημα, γιατί λόγω της πολιτικής σας μετριοπάθειας και ευελιξίας το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου υπέστη πολλές βελτιώσεις και ιδιαίτερα στο άρθρο 12, που μετά από τα σημερινά που είπατε, νομίζω ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. ...”

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ:

“...Θα ξεκινήσω με κάτι εξαιρετικά αντιδημοφιλές, ειδικά στην εποχή που διανύουμε. Ναι, το μνημόνιο περιείχε και θετικές δεσμεύσεις, μία εκ των οποίων ήταν η υποχρέωση της Ελλάδας να δημιουργηθεί Δασικό Κτηματολόγιο. Και ήταν μία υποχρέωση που προβλεπόταν να ολοκληρωθεί μέχρι το 2020. Γνωρίζετε καλύτερα από εμένα το πόσο χρήσιμο περιβαλλοντικό αλλά και αναπτυξιακό εργαλείο είναι η δημιουργία των δασικών χαρτών. Όμως, ο ρυθμός με τον οποίον εκτελείται αυτό το έργο είναι τόσο αργός, που δεν μας δίνει κανένα εχέγγυο, αντιθέτως μας απελπίζει για την ολοκλήρωση αυτού του έργου.

Αποσύρατε το άρθρο 12 και κάνατε πολύ καλά. Δεν καταλαβαίνω, όμως, γιατί το κάνατε τώρα και δεν το κάνατε κατά τη διάρκεια της συζήτησης στις Επιτροπές, όταν με κάθε τρόπο η Ειδική Αγορήτριά μας σας έλεγε να αποσύρετε αυτό το άρθρο, το οποίο, εκτός από αντισυνταγματικό -ακόμη και αν περνούσε από αυτή την Αίθουσα, επρόκειτο να καταπέσει στο δικαστήριο, διότι ήταν προδήλως αντισυνταγματικό-, ερχόταν και να νομιμοποιήσει την αυθαιρεσία και την παρανομία.

Βεβαίως, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που αφορά τη δασική νομοθεσία και που έρχεται ελάχιστους μήνες μετά από την ψήφιση ανάλογου νομοθετήματος.

Ειδικά στην παράγραφο 3 το Υπουργείο σας ερχόταν και πρόσθετε στη διεθνή βιβλιογραφία

μια διεθνή πρωτοτυπία και πατέντα, την έννοια του μη εφικτού της αναδάσωσης, πράγμα που το γνωρίζετε ότι έρχεται σε αντίθεση με οποιονδήποτε ανάλογο ορισμό υπάρχει στη σχετική επιστημονική βιβλιογραφία. Και ως όρος ετίθετο η πενταετία, ενώ θα έπρεπε να γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι υπάρχουν περιπτώσεις, όπως είναι για παράδειγμα τα ελατοδάση, τα οποία δεν μπορεί να τα καλύπτει αυτή η πενταετία. Εσείς όμως μας το παρουσιάζατε ως μια ορθή πρόνοια και έναν ορθολογικό ορισμό.

Παράγραφος 4, που δεν την αποσύρατε: Εδώ, λοιπόν, παρόλο που αναγνωρίζουμε ότι πραγματικά μπορούν να υπάρχουν περιπτώσεις που θα πρέπει να διευθετηθούν και όταν ειδικά αυτό έρχεται να συσχετιστεί με την οικοδόμηση κατοικιών έως 100 τ.μ., έχουμε πάλι το φαινόμενο ότι μπορεί να έρθουμε και να νομιμοποιήσουμε αμαρτίες του παρελθόντος. Για αυτό σας ζητάμε να μπει ως όριο το 1994 και όχι το 2007, όπως εσείς έχετε προκρίνει. ...”

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΛΟΣ:

“... Σε ό,τι αφορά το πολυπόθητο και πολύπαθο άρθρο 12, νομίζω ότι όλες οι διαφωνίες της Αντιπολίτευσης ήταν στους δασικούς χάρτες, αλλά κυρίως και στην άρση της αναδάσωσης. Πιστεύω ότι καλά κάνατε και αποσύρατε τα επίμαχα άρθρα.

Όμως, πρέπει να πω το εξής: Η παράγραφος 4 πολύ σωστά παραμένει και με τη διευκρίνιση ότι όσοι κατέχουν γεωργική γη μέσα σε αμφιλεγόμενες εκτάσεις, που είναι για γεωργική χρήση, έχουν τη δυνατότητα εντός ενός έτους να δηλώσουν τις εκτάσεις αυτές στον ΟΠΕΚΕΠΕ, για να αποδείξουν ότι υπάρχει πραγματικά μια γεωργική χρήση, έτσι ώστε να μην έχουν τα προβλήματα που υπάρχουν σήμερα, δηλαδή να μην μπορούν να δηλώσουν τις εκτάσεις αυτές.

Όσον αφορά την παράγραφο 10, έχω πάρα πολλές επισημάνσεις στο διάστημα της δίωρης αυτής συζήτησης -και από τηλεθεατές που μας βλέπουν- ότι στην ουσία επιχειρεί να δώσει μια λύση στις ιδιωτικές εκτάσεις που έχουν έναν παλιό χαρακτηρισμό, που μπορεί να είναι πριν από εκατό χρόνια, ως δασικές. Είχαμε πει ότι είναι λογικό εκτάσεις οι οποίες έχουν αγροτικό, γεωργικό χαρακτήρα πριν από το 1975 να μπορούν χωρίς την παρέμβαση του Δασαρχείου να θεωρούνται

γεωργικές, αντί δασικές εκτάσεις. Μιλάμε για ιδιωτικές εκτάσεις, που δεν αμφισβητούνται οι τίτλοι ιδιοκτησίας τους παρά μόνο ο χαρακτήρας τους.

Εγώ νομίζω ότι η παράγραφος 10, που δεν ζητήθηκε ούτε από το ΣΥΡΙΖΑ να αποσυρθεί, κακώς αποσύρεται από εσάς. Σας καλώ -έστω και στο τέλος της δευτερολογίας σας- να το διορθώσουμε αυτό.

Γιατί; Κινδυνεύουμε στο άρθρο 12 να μείνει μόνο η άδεια κυνηγιών για ιχνηλατικούς σκύλους και η παράγραφος 4. Ένα σημαντικό άρθρο δεν μπορεί να εξαφανιστεί μετά από τόση συζήτηση, επειδή κάποιος μεμονωμένος Βουλευτής μπορεί να το ζητήσει. Νομίζω ότι πρέπει να ξαναδούμε την παράγραφο 10. Μέχρι το τέλος θα επιμείνω και στις δευτερολογίες, για να διατηρηθεί.

Να πω και μια παρατήρηση. Εάν τα προβλήματα της Αττικής είναι τόσο μεγάλα και πρέπει εδώ να διαφυλάξουμε τον φυσικό πλούτο, τα δάση που κήκων στην Πάρνηθα, στην Πεντέλη, δεν φταίει σε τίποτα η υπόλοιπη Ελλάδα να αναμένει πότε θα λύσει τα προβλήματα η Αττική και να μην ψηφίζονται ευεργετικοί νόμοι. Γιατί στην Αττική ούτε σιτάρια φυτεύει ο κόσμος ούτε μεγάλες κτηνοτροφικές μονάδες ούτε βοσκοτόπια έχει. Επομένως, εάν είναι τόσο μεγάλο το πρόβλημα, ας εξαιρεθεί από το άρθρο 12 ο Νομός Αττικής και να ισχύσει για την υπόλοιπη Ελλάδα.

Δεν είναι δυνατόν, δηλαδή, μόνο και μόνο επειδή τα προβλήματα της Αττικής διαιωνίζονται οι υπόλοιποι Έλληνες να μην μπορούν να έχουν αγροτική παραγωγική διαδικασία και να περιμένουν την επίλυση του προβλήματος μετά από δέκα χρόνια. Γιατί όταν λέμε να κάνουμε τους δασικούς χάρτες και να τελειώσει το Δασικό Κτηματολόγιο, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, θα περάσουν τουλάχιστον δέκα με δεκαπέντε χρόνια ακόμη. ...”

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΡΙΑΝΗΣ:

“... Κύριε Υπουργέ, «το σώσατε» σήμερα και με τα δάση, αλλά και την τιμή του νομοσχεδίου σώζετε με τις παρεμβάσεις που κάνατε, έστω την ύστατη ώρα, σήμερα το πρωί. Αλλά αφού το κάνατε το καλό, γιατί δεν το ολοκληρώνετε;

Κατ' αρχήν, θα ήθελα να μας εξειδικεύσετε ποια είναι εκείνα τα έργα μεγάλης εθνικής σημασίας που να δικαιολογούν λατομικές παρεμβάσεις μέσα στα δάση.

Όσον αφορά το θέμα με τις ανθρωπογενείς δράσεις και παρεμβάσεις για σανατόρια, νοσοκομεία μέχρι και φυλακές, σωφρονιστικά ιδρύματα, αθλητικές εγκαταστάσεις μέσα στα δάση, νομίζω ότι επίσης είναι ένα θέμα στο οποίο μπορείτε να παρέμβετε και να το δείτε. Διότι πολλές φορές, όπως ξέρετε καλύτερα από εμάς, οι εξαιρέσεις όχι μόνο καταστρατηγούν τον κανόνα –και ο κανόνας εν προκειμένω είναι η σωτηρία του δάσους και του δασικού περιβάλλοντος- αλλά εξαίρουν και τον ίδιο τον κανόνα.

Όσον αφορά στο θέμα των καλλιεργητών γης -και αναφέρομαι στις αλλότριες καλλιέργειες, στους αγαθούς ποιμένες της υπαίθρου και στους δενδροτόμους- άκουσα χθες με πολλή προσοχή την εισήγησή σας. Καταλαβαίνω ότι προσπαθείτε να θεραπεύσετε χρόνιες, εγγενείς παθήσεις του πολιτικού συστήματος. Πιστεύω ότι πραγματικά έχετε την καλή βούληση να της θεραπεύσετε. Γι' αυτό τη συγκεκριμένη διάταξη που αφορά τους ποιμένες, τους δενδροτόμους, τους αλλότριους καλλιεργητές, θα την ψηφίσω γιατί και εγώ προέρχομαι από υπαίθρια περιοχή και γνωρίζω τη βάσανο αυτών των ανθρώπων, μολονότι -όπως είπατε πολύ σωστά χθες- και οι ίδιοι εκχέρσωσαν, παρανόμησαν. Και σήμερα ερχόμαστε, ουσιαστικά, να καλύψουμε τις παρανομίες.

Πολλές φορές αναρωτιόμαστε -και το άκουσα από την αρχή της συζήτησης- αν μέσα σ' αυτόν τον ιερό χώρο του Κοινοβουλίου πρέπει πραγματικά να τηρούμε το Σύνταγμα ή όχι. Διότι το Σύνταγμα είναι σαφέστατο. Το άρθρο 117, παράγραφος 3 απαγορεύει κάθε παρέμβαση στο δασικό χώρο και κηρύσσονται αυτόματα αναδασωτές. Όπως είχε πει και ο παλιός πρωθυπουργός, ο Καραμανλής, μετά τις τρομακτικές πυρκαγιές στην Πελοπόννησο, όλες αυτές οι περιοχές κηρύσσονται αυτόματα αναδασωτές. Και όμως να, λοιπόν, που δεν συμβαίνει αυτό.

Όμως, στην προκειμένη περίπτωση, επειδή θεωρώ ότι έρχεστε να θεραπεύσετε, ως θεράπον, χρόνιες παθήσεις, θα το ψηφίσω με την προϋπόθεση ότι θα τηρηθούν οι αυστηρές προϋποθέσεις, με την προϋπόθεση ότι από εδώ και πέρα θα ισχύσουν οι αεροφωτογραφίες του 2007 και δεν θα έχουμε εκ νέου παρεμβάσεις των νόμων. Διότι στην Ελλάδα το μεγάλο πρόβλημα είναι πολυνομία.

Και η πολυνομία οδηγεί στην ανομία και η ανομία οδηγεί στην αναρχία. Δυστυχώς, έχουμε πολλούς νόμους που δεν εφαρμόζονται.

Όλοι ξέρουμε τι σημαίνει δάσος. Τουλάχιστον εμπειρικά αντιλαμβανόμενοι, δάσος είναι οι πυκνές συστάδες δέντρων θα έλεγα εγώ. Οι δασολόγοι δίνουν επιστημονικούς ορισμούς. Δυστυχώς, όμως, το δάσος δεν το περιποιούμαστε όπως πρέπει.

Ανάλογα προβλήματα αντιμετώπισε η ελληνική κοινωνία, όπως ξέρετε κύριε Υπουργέ, κατά τη δεκαετία του '50 και του '60. Σήμερα ζούμε σε μια απάνθρωπη Αθήνα και έχουμε τις πιο άσχημες αστικές πόλεις σε ολόκληρη την Ευρώπη: Τσιμεντοποίηση, μπάζωμα ρεμάτων, μπάζωμα ποταμών. Και όλα αυτά γιατί; Γιατί και τότε έπρεπε να ανταποκριθούμε στην κοινωνική ανάγκη. Τι έλεγε τότε η κοινωνική ανάγκη; Έλεγε ότι πρέπει να βρεθεί φθηνή και γρήγορα κατοικία για να στεγάσει όλους αυτούς τους ανθρώπους που συνέρρεαν στα μεγάλα αστικά κέντρα για να αναζητήσουν μια καλύτερη τύχη. Η πολιτική ηγεσία εκείνων των εποχών ανταποκρίθηκε στο κοινωνικό αίτημα. Κατ' άλλους ενέδωσε.

Δεν ξέρω –είναι φιλοσοφικό το ερώτημα- αν πρέπει να ανταποκρίνεται κανείς και να αφουγκράζεται πάντα την κοινωνία για να μην παρεξηγηθεί ότι ενδίδει σε αυτήν, αν πρέπει να προηγείται ο πολιτικός της κοινωνίας ή να την ακολουθεί. Αυτά είναι φιλοσοφικά ερωτήματα και θα τα απαντήσουμε άλλη φορά. Πάντως, σε ένα μέσο όρο μπορούμε και να εξυπηρετήσουμε ατομικές, πραγματικές ανάγκες ανθρώπων και κοινωνικών ομάδων -γιατί υπάρχουν και οικισμοί μέσα στα δάση- αλλά παράλληλα να προσπαθήσουμε να δείξουμε φροντίδα και οικολογική συνείδηση, γιατί το μεγαλύτερο και πιο πολύτιμο αγαθό σήμερα είναι το δάσος και το περιβάλλον.

Τελειώνοντας, κύριε Υπουργέ, το δάσος χαρίζει και υγεία και αναψυχή. Μας προσφέρει οξυγόνο. Στις χαλεπές, όμως, εποχές που ζούμε, μας προσφέρει και μια ακόμα υπηρεσία: Θα προσφέρει καταφύγιο σε αυτούς τους σαλτιμπάγκους, πολιτικούς ή μη, καταγγέλλοντες ή καταγγελλόμενους, οι οποίοι εκχυδαΐζουν καθημερινά και ευτελίζουν πραγματικά τον κοινοβουλευτικό δημόσιο βίο. ...”

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ:

“... Κύριε Υπουργέ, σας επαναλαμβάνω, επειδή είχατε κάποια συζήτηση, ότι με έχετε πείσει για το καλοπροαίρετο της προθέσεώς σας. Όμως η παροιμία, «Ίντα να κάνει ένας καλός σε μια κακή πατούλια;» ισχύει. Εσείς προσπαθείτε να δημιουργήσετε ένα θετικό πεδίο. Το αναγνωρίζω αυτό και ενισχύω αυτή την προσπάθεια που κάνετε.

Από την άλλη, με συναντάει στους διαδρόμους της Βουλής μια κυρία από το ΔΣ ενός οικοδομικού συνεταιρισμού, η κυρία Αμανατίδου, η οποία αυτή τη στιγμή βιώνει ένα δράμα. Από το 1949 έχει τεμάχιο. Δεν έχει τακτοποιηθεί. Έχει πεθάνει ο πατέρας της. Αυτή έχει βγει στη σύνταξη. Δε θα καταφέρει το παιδί της να το ξεκαθαρίσει. Το χειρότερο, όμως, είναι ότι τους ήρθε ΕΝΦΙΑ 300.000 ευρώ για κάτι που δεν έχουν, που δεν μπορούν να αξιοποιήσουν, δεν τους ανήκει. Γι’ αυτό σας λέω, τι να κάνει ένας καλός μέσα σε μια παρέα κακών. Δυστυχώς.

Το νομοσχέδιο δίνει λύσεις σε μη αναστρέψιμες καταστάσεις. Όταν λέμε «μη αναστρέψιμες καταστάσεις» υποχρεούται, όταν υπάρχει οικοδόμηση σε χώρο που δεν επιτρέπεται να λάβει αποφάσεις, ή να το γκρεμίσει ή να το νομιμοποιήσει, ανάλογα με το πλαίσιο το οποίο δημιουργεί, είτε σε ανταλλαγή γης είτε σε εισφορά σε χρήμα, μέσα σε λογικό πλαίσιο.

Να αναφερθώ και στο κομμάτι που έχει να κάνει με τις γεωργικές εκτάσεις. Θεωρώ ότι για μια έκταση η οποία είναι δασική, καταπατάται, γίνεται αγροτική έκταση, ιδιαιτέρως όταν έχει δενδρώδεις καλλιέργειες, όπως καστανιές -αν πάτε σε ένα δάσος με καστανιές, θα δείτε ότι είναι πολύ ανώτερο από ένα δάσος με πεύκα- ορθώς το νομοσχέδιο προσπαθεί να δημιουργήσει ένα πλαίσιο νομιμότητας, διότι δεν μπορεί να κάνει το αντίθετο.

Δεν μπορεί, δηλαδή, να πάει να τα ξεριζώσει και να ξαναβάλει πεύκα. Αρκεί αυτό να μην είναι προστάδιο για έναν επίδοξο καταπατητή. Το ξυράφι του νόμου, δηλαδή, πρέπει να είναι τόσο κοφτερό σε αυτές τις περιπτώσεις, ώστε να μην αφήνει περιθώρια να κάνει συνειρμούς ο καθένας ότι, «θα προχωρήσω εγώ στην παρανομία και εις βάθος χρόνου θα βρεθεί τρόπος να αξιοποιηθεί».

Επίσης, θα ήθελα να κάνω μία τελευταία παρατήρηση σχετικά με το ανέφικτο της πραγματοποίησης αναδάσωσης μετά την πάροδο 5ετίας. Συμφωνούμε ότι είναι στον παλαιότερο νόμο, στον 998. Εδώ γίνεται μια αναδιατύπωση, αλλά η επαναδιατύπωση του λάθους δεν αλλάζει

τη φυσιολογία του λάθους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Διαγράφεται.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ: Διαγράφεται; Δεν το προσέξαμε. Οπότε είμαστε εντάξει.

Υπερψηφίζουμε το νομοσχέδιο μετά τις βελτιώσεις που έγιναν στο άρθρο 12.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ:

“...Πριν μιλήσω για μια τροπολογία που έχει κατατεθεί από το Υπουργείο Ναυτιλίας και η οποία αφορά τη σύμβαση με την Cosco, θέλω να αναφερθώ σε μια τροπολογία που τη θεωρώ ιδιαίτερα προβληματική. Καλώ τον Υπουργό να μη τη δεχθεί σε καμία περίπτωση. Είναι η τροπολογία που φέρει τρεις υπογραφές Βουλευτών και έχει κατατεθεί με τον γενικό αριθμό 2131 και τον ειδικό αριθμό 298.

Τι αφορά αυτή η τροπολογία; Προσέξτε. Αναστέλλει την εκτέλεση, την είσπραξη των πρωτοκόλλων, καθώς και οποιαδήποτε καταβολή επιβληθέντων προστίμων και εκδοθεισών διοικητικών πράξεων σε όσους έχουν καταπατήσει δασικούς χώρους. Είναι απαράδεκτη αυτή η τροπολογία. Έτσι φτάσαμε μέχρι εδώ. Λέει «μέχρι να εκδοθούν οι δασικοί χάρτες». Πότε;

Επίσης, αναστέλλεται η εκτέλεση πρωτοκόλλων διοικητικής αποβολής που τυχόν έχουν εκδοθεί για τις εκτάσεις αυτές, ακόμα και αν έχουν τελεσιδικήσει.

Δεν την έχετε μέχρι τώρα αποδεχθεί, αλλά δεν έχετε πει, κύριε Υπουργέ, ότι δεν θα την αποδεχθείτε. Είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό. Δεν μπορείτε «στο παρά πέντε» να εξαιρείτε από την επιβολή προστίμων και από την εκτέλεση πρωτοκόλλων όσους έχουν καταπατήσει δασικές εκτάσεις. Προς Θεού, μην φτάσετε σε αυτό το σημείο. ...”

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΛΙΤΣΑ) ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ:

“... Όμως, το ίδιο το νομοσχέδιο, όπως μας είχε διανεμηθεί από την αρχή, ήταν

φωτογραφικό, πελατειακό και αντισυνταγματικό.

Βεβαίως, προχωρήσατε σε διάφορες νομοτεχνικές βελτιώσεις, ειδικά για το άρθρο 12 που έβγαζε μάτι. Αποσύρατε κάποιες, αλλά το θέμα παραμένει. Και λέω «παραμένει», διότι έχουμε έναν νόμο, τον 4280/2014 που ψηφίστηκε πριν από τέσσερις μήνες. Αυτόν τον τροποποιήσατε στο χειρότερό του βαθμό.

Και τώρα μας λέτε ότι παίρνετε τα κτίσματα πίσω εκτός από τους ναούς. Για το νόμο τον αυθαιρέτων μιλάω. Αυτή τη Ναοδομία ποτέ δεν την έχω καταλάβει. Όσα χρόνια είμαι Βουλευτής ό,τι έρχεται σχετικά με τη Ναοδομία, νομιμοποιείται. Είναι πιο πάνω και από την πολεοδομία. Και ξέρετε τι μου κάνει εντύπωση; Είχαμε στη Μύκονο –αν θυμάμαι καλά- πολλούς ναούς οι οποίοι δίπλα είχαν πισίνες. Μπορείτε να μου το εξηγήσετε; Πώς νομιμοποιούνται όλα αυτά τα κτίσματα;

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Γι' αυτό άλλαξε ο νόμος.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΔΙΤΣΑ) ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Α, μάλιστα. Άλλαξε γι' αυτές τις πισίνες που είχαν οι ναοί.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Ακριβώς. Άλλαξε για τα κτίρια συνοδείας. Μιλάμε μόνο για ναούς. Και για τον Προφήτη Ηλία στα βουνά. Σας τα λέω ακριβώς για να καταλάβετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΔΙΤΣΑ) ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Εντάξει. Νομίζω, όμως, ότι ο κόσμος καταλαβαίνει, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας):

“(αναφέρεται στα πληροφοριακά έγγραφα)... Έρχομαι τώρα και σε κάτι άλλο που θα ήθελα να πω προς χάριν της νομιμότητας και όχι ως Υπουργός, το λέω υπό την ιδιότητα του νομικού: Άκουσα με έκπληξη σήμερα το πρωί τον αγαπητό κύριο συνάδελφο να αποσύρει την παράγραφο 2 του άρθρου 12 του νομοθετήματος το οποίο εισάγεται. Βρήκα κατά τύχη –γιατί έτυχε να γνωρίζω το θέμα- απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας στο γραφείο μου -υπάρχουν αποφάσεις σωρηδόν- για το ζήτημα αυτό το οποίο θα κάλυπτε η παράγραφος αυτή.

Κύριοι συνάδελφοι, προ της ισχύος του υπάρχοντος νόμου υπάρχει σωρεία χαρακτηρισμών από τους δασάρχες της χώρας. Το να ζητάμε από τον Έλληνα πολίτη να επαναλάβει όλη αυτήν τη

διαδικασία ισχυριζόμενοι απλώς ότι η προηγούμενη απόφαση του δασάρχη συνιστά απλή πληροφορία και όχι χαρακτηρισμό, είναι αχαρακτήριστο από την πλευρά μας. Συγγνώμη, δεν σας το λέω ως αρμόδιος Υπουργός. Δεν έχω κανέναν λόγο επί του θέματος. Μπορεί ο αγαπητός κύριος συνάδελφος να μου στερήσει και το λόγο.

Μίλησα, όμως, για την τάξη του πράγματος με όλους τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, τους έδωσα την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας και σας λέω σοβαρά ότι δεν στεκόμαστε στην κοινωνία, εάν κάνουμε τέτοια πράγματα. Δεν φτάνει ό,τι έχει ο Έλληνας πολίτης, να τον βάζουμε να κάνει από την αρχή μία ολόκληρη διαδικασία την οποία έχει ήδη κάνει;

Σας παρακαλώ, κοιτάξτε το. Είναι καθαρά νομικό θέμα. Οποιοσδήποτε ξέρει στοιχειώδη νομικά μπορεί να το βρει. Υπάρχουν δεκάδες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Δεν υπάρχει επ' αυτού επιστημονικός αντίλογος. Μου ελέχθη μάλιστα προηγουμένως, ερχόμενος στην Αίθουσα, ότι υπήρχε αντίρρηση του ΠΑΣΟΚ. Επικοινωνήσα με τους αρμόδιους του ΠΑΣΟΚ. Μου είπαν ότι καμία αντίρρηση δεν είχαν επ' αυτού.

Κατόπιν τούτων, κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ, εάν έχετε την καλοσύνη, ως Έλληνας πολίτης και ως δικηγόρος, όχι ως Υπουργός, να επαναφέρετε τη διάταξη και παρακαλώ και τα κόμματα της Βουλής να την ψηφίσουν ομοφώνως. Αυτό είναι το σωστό. ...”

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, αυτό που μας ενδιαφέρει εμάς είναι η ουσία. Και η ουσία είναι να μην αποχαρακτηρίζονται δασικού χαρακτήρα εκτάσεις. Αν, λοιπόν, υπήρχαν τέτοιες περιπτώσεις αποχαρακτηρισμού πράξεων ή αποφάσεων, όπως θέλετε πείτε τα, από πλευράς δασαρχών σε όλη την Ελλάδα, δεν σημαίνει ότι, αν κατά τη διάρκεια της άσκησης των μέσων που οι επιθεωρητές, οι αναπληρωτές, οι προϊστάμενοι δεν τήρησαν αυτές τις διαδικασίες που πρέπει και βγήκε μία τέτοια απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, εμείς πρέπει όλα αυτά να τα θεωρήσουμε δεδομένα ότι έγιναν. Καταλαβαίνετε ποια είναι η θέση μας;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Όχι, δεν καταλαβαίνω τίποτα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Εμάς αυτό που μας ενδιαφέρει είναι να μην ξανανοιξουμε

τέτοιες πόρτες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ:

“... Συνεχίζω και εγώ από εκεί που σταμάτησε ο κ. Δένδιας και που ανέφερε και ο κ. Αποστόλου. Πραγματικά, εδώ έχουμε καταλάβει τι πάμε να κάνουμε; Πάμε και λέμε σε αυτούς τους ανθρώπους που έκαναν αιτήσεις, που δικαιώθηκαν, που υπάρχουν αποφάσεις ότι τώρα αυτές τις αποφάσεις εμείς θα τις ξαναδούμε πάλι από την αρχή! Εδώ δεν μπορούμε να προχωρήσουμε παρακάτω και εμείς θέλουμε να ξαναδικάσουμε τα δεδικασμένα, δηλαδή πάλι να ταλαιπωρήσουμε τους ανθρώπους. Και από τη μια μεριά θέλουμε πάλι να ταλαιπωρήσουμε τους ανθρώπους και από την άλλη όπου υπάρχουν πρόστιμα, όπου υπάρχουν αποφάσεις, αυτά -αλίμονο!- πρέπει να προχωρήσουν.

Προχθές ακούστηκε ότι είμαστε για βραβείο Γκίνες. Ναι, είμαστε για βραβείο Γκίνες, γιατί διεκδικούμε να υλοποιηθεί το αυτονόητο. Ποιο είναι το αυτονόητο; Και επιτέλους να συνεννοηθούμε. Και μην κρυβόμαστε πίσω από διάφορα τερτίπια και δεν ξέρω τι άλλο.

Υπάρχουν πρόστιμα 700.000 ευρώ σε απλούς ανθρώπους. Το ξέρετε ή δεν το ξέρετε; Εάν δεν το ξέρετε, ρωτήστε τους συναδέλφους της Αττικής και δείτε που είναι αυτά τα πρόστιμα. Είναι στην Εκάλη; Είναι σε οικισμούς που είναι κατά δεκάδες εκατοντάδες στην Αττική; Αυτά τα πρόστιμα των 700.000 ευρώ θα πληρωθούν ποτέ; Γιατί αυτόν τον άνθρωπο τον βάζουμε στη γωνία και τον πυροβολούμε;

Και τι λέμε σε αυτό, το αυτονόητο, για το βραβείο Γκίνες; Για αυτά που έχουν χαρακτηριστεί δασικά, με βάση τις αεροφωτογραφίες της δεκαετίας του '30, και που σήμερα καλούνται οι άνθρωποι να πληρώσουν αυτά τα υπέρογκα πρόστιμα, τα οποία πολλαπλασιάζονται ραγδαία ή που έχουν βγει πρωτόκολλα κατεδάφισης, είπαμε να παγώσουν, να τελειώσουν οι δασικοί χάρτες κι αν από το δασικό χάρτη προκύπτει σήμερα ότι είναι σε δασικό, συμφωνώ μαζί σας. Εάν δεν είναι, γιατί ταλαιπωρούμε με το πρόστιμο και γιατί να του έχουμε γκρεμίσει το σπίτι; Πείτε μου ποια λογική θέλετε; Αυτό είναι το βραβείο Γκίνες; ...”

“... Η αναπροσαρμογή προστίμων έχει να κάνει με το αν έχεις τη τελεσίδικη απόφαση, αν έχεις δασικούς χάρτες. Αν δεν ξέρεις πού είναι, για ποιο πρόστιμο του μιλάς του ανθρώπου;

Πάω παρακάτω, όμως. Παρακαλώ δεν έχει νόημα να με διακόπτετε. Εγώ, εν τέλει, την άποψή μου λέω. Ο κόσμος ακούει. Εντάξει, δεν είναι υποχρεωτικό να συμφωνήσουμε.

Επειδή αυτό το νομοσχέδιο ήταν πολύ σημαντικό, πρότεινα στον κύριο Υπουργό και δέχθηκε και ήρθε στην Επιτροπή, εκτός διαδικασίας, και είχαμε διάλογο πριν κατατεθεί επίσημα. Ξέραμε από προηγούμενα νομοσχέδια ότι ερχόμενο αυτό το νομοσχέδιο θα δεχθεί πολλές παρατηρήσεις-παρεμβάσεις από τους συναδέλφους όλης της χώρας που θέλουν να δώσουν λύσεις σε υπαρκτά προβλήματα.

Έτσι, λοιπόν, βλέπετε ότι υπάρχουν δεκάδες τροπολογίες. Αυτές οι δεκάδες τροπολογίες λοιπόν -που κάποιους ενοχλούν και δεν καταλαβαίνω γιατί- είναι απόρροια της συζήτησης. Κάναμε πέντε συνεδριάσεις στην Επιτροπή και δύο στην Ολομέλεια, με τις οποίες λύνονται θέματα, παρεμβαίνουν οι συνάδελφοι και φέρνουν αιτήματα από όλη τη χώρα. Αυτό είναι κακό; Δηλαδή, ένα νομοσχέδιο που ήρθε, έπρεπε να ψηφιστεί και να τελειώσουμε; Να μην πούμε τις απόψεις μας; Να μη μεταφέρουμε τη φωνή της κοινωνίας στην Αίθουσα; Να σιωπήσουμε; Δεν φέρνουμε τροπολογίες, μας λέτε ότι δεν μιλάμε. Φέρνουμε τροπολογίες, λέτε γιατί φέρνουμε τροπολογίες!...”

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ:

“... Θέλω να παρακαλέσω τον κύριο Υπουργό να κάνει δεκτή αυτήν την τροπολογία την οποία έχω καταθέσει μαζί με τους συναδέλφους μου τον κ. Βλάχος και τον κ. Οικονόμου, η οποία τι ακριβώς λέει; Να το δούμε, δηλαδή, γιατί έχουν δημιουργηθεί πολλές παρεξηγήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Πείτε και τον αριθμό, κύριε Μπούρα, για να μπορέσουμε να το παρακολουθήσουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ο γενικός αριθμός είναι 2131 και ο ειδικός 298.

Τι ζητάμε; Ζητάμε μέχρι την κύρωση των δασικών χαρτών, που είναι σε εξέλιξη, να σταματήσουν τα πρωτόκολλα κατεδάφισης και οι εισπράξεις κάποιων επιβληθέντων παράλογων

προστίμων για κάποια κτίσματα, τα οποία κάποιοι φτωχοί άνθρωποι σε περιοχές σε όλη την Ελλάδα, αλλά ιδιαίτερα στην Περιφέρεια Αττικής, έχουν κτίσει και για τα οποία πρόστιμα είναι σε μια ομηρία ετών.

Εγώ θα χρησιμοποιήσω μία ρήση: «Καλύτερα να αθωωθεί ένας ένοχος, παρά να καταδικαστεί ένας αθώος». Ακριβώς αυτό το νόημα έχει η τροπολογία, για την οποία μάλιστα μας έχουν χαρακτηρίσει ότι θα πάρουμε και βραβείο Γκίνες πώς το ανακαλύψαμε. Τι ακριβώς ζητάει; Το αυτονόητο.

Εμείς δεν λέμε να διαγραφούν, δεν λέμε να καταργηθούν, αλλά να ανασταλούν όλες αυτές οι διαδικασίες μέχρι την κύρωση των δασικών χαρτών, όπου πλέον με σύγχρονα μέσα, με χάρτες ακριβείς και όχι με μουτζούρες του 1935 και 1940, να φαίνεται τι είναι δάσος πραγματικά και τι δεν είναι. Αυτό θέλουμε να υπερασπιστούμε με αυτήν την τροπολογία, η οποία είναι μια χρήσιμη τροπολογία και για την πολιτεία και για τους πολίτες.

Θα παρακαλέσουμε τον κύριο Υπουργό, για να μην καταχραστώ χρόνο –εγώ δύο λεπτά ήθελα μόνο, κύριε Πρόεδρε και θα σταματήσω εδώ, ευχαριστώντας γιατί μου δώσατε τον λόγο- να κάνει δεκτή αυτήν την τροπολογία, η οποία είναι απόλυτα δικαιολογημένη και απόλυτα λογική. Είναι για την προστασία του περιβάλλοντος, για το οποίο όλοι έχουμε ευαισθησία και όλοι πρέπει να ενδιαφερόμαστε, έτσι ώστε να υπάρχει αρμονία της ζωής των ανθρώπων με το φυσικό περιβάλλον. ...”

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ:

“... Καταλαβαίνουμε την αγωνία και το μπέρδεμα του Υπουργού με τη «βροχή», την «πλημμυρίδα» τροπολογιών. Βεβαίως, η επαναφορά της παραγράφου 2 του άρθρου 12 καθιστά χειρότερο το νομοσχέδιο και επιβεβαιώνει και τις καταγγελίες που κάναμε ως ΚΚΕ γι’ αυτό το αντιλαϊκό νομοσχέδιο, το οποίο καταψηφίζουμε. ...”

“... Τοποθετηθήκαμε στο αντιλαϊκό νομοσχέδιο και το καταψηφίζουμε. Καταγγέλλουμε αυτό το «μπαράζ» τροπολογιών που έχει ξεπεράσει κάθε προηγούμενο.

Γι' αυτόν το λόγο ως κόμμα δεν θα συμμετάσχουμε σ' αυτήν την αθλιότητα. Απέχουμε από τη διαδικασία αυτή γιατί δεν θέλουμε να τη νομιμοποιήσουμε, κύριε Πρόεδρε. Τα όποια ρουσφέτια εξυπηρέτησης των αναγκών και των συμφερόντων του κεφαλαίου δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να χαλκεύουν τις νέες «αλυσίδες» που θέλετε να διασφαλίσετε κι έχει ετοιμάσει για το λαό. Γι' αυτόν το λόγο δεν θα συμμετέχουμε στη διαδικασία της ψήφισης των τροπολογιών.”

(Στο σημείο αυτό οι Βουλευτές του Κ.Κ.Ε. αποχωρούν από την Αίθουσα)

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ:

“... Για το άρθρο 12 κάναμε τεράστια προσπάθεια. Κάνατε και εσείς προσπάθεια να το διορθώσετε. Διορθώσατε ορισμένα κραυγαλέα πράγματα σε σχέση με την αντισυνταγματικότητά τους, ιδιαίτερα το παλιό άρθρο 3 και τα υπόλοιπα άρθρα.

Παραμένουν όμως προβλήματα, κύριε Υπουργέ, στο νυν άρθρο 4 -δηλαδή στο 7- και τα οποία προβλήματα παραμένουν σε σχέση με τις σαφείς διατάξεις του Συντάγματος. Σας ζητήσαμε, λοιπόν, εδώ να έχουμε μια περαιτέρω τροποποίηση ούτως ώστε να μην έχουμε και αυτήν τη ρύθμιση σήμερα....”

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ:

“...Η μαγεία του κοινοβουλευτισμού είναι ουσιαστικά ο διάλογος, ο διάλογος που ήρθε και στο άρθρο 12, που έφερε αποτελέσματα και στο άρθρο 12. Εκτός από το διάλογο, βέβαια, στο άρθρο 12 είχαμε και τη μαγεία της συμμετοχής των πολιτών, ένα κίνημα, το οποίο ξεκίνησε από τα κάτω, ξεκίνησε ουσιαστικά από το διαδίκτυο και δημιούργησε νέα δεδομένα στον κοινοβουλευτικό διάλογο. Η δημοκρατία μας εμπλουτίζεται όσο συζητούν τα κόμματα και οι πολιτικοί μεταξύ τους και όσο οι πολίτες λαμβάνουν μέρος στο τι συμβαίνει εντός της Αιθούσης.

Γι' αυτό το λόγο θεωρώ πάρα πολύ σημαντικό -και θα κλείσω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- το γεγονός ότι στο άρθρο 12 επιτεύχθηκε να έχουμε όλες εκείνες τις διορθώσεις, τις τροποποιήσεις, τις

καταργήσεις παραγράφων και να έχουμε ένα άρθρο το οποίο να λειτουργεί τελικά θετικά για το περιβάλλον, με έναν τρόπο ο οποίος να βρίσκει σύμφωνες τις περισσότερες Κοινοβουλευτικές Ομάδες και να μην αφήνει ουσιαστικά σκιές σε καμία πλευρά ρύθμισης που θέλει να φέρει αποτελέσματα θετικά για τη ζωή των πολιτών και την ταυτόχρονη απαραίτητη και αυτονόητη και συνταγματικά κατοχυρωμένη προστασία του φυσικού περιβάλλοντος της Ελλάδος.”

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ:

“Κύριε Πρόεδρε, η σημερινή ημέρα είναι η πέμπτη μέρα μιας προσπάθειας που έχουμε κάνει όλοι και ιδιαίτερα από τη δική μας πλευρά επιμένοντας, από την πρώτη μέρα μέχρι σήμερα το πρωί, για την απόσυρση του άρθρου 12.

Θεωρούμε ότι το άρθρο 12 «κατεδαφίζει» τα μοναδικά εργαλεία που έμειναν για την υπεράσπιση του φυσικού περιβάλλοντος και ιδιαίτερα του φυσικού οικοσυστήματος της χώρας. Βεβαίως, αναφέρομαι στις πράξεις κήρυξης αναδασωτέων, στη συνταγματική ισχύ των κυρωμένων δασικών χαρτών, στο τεκμήριο κυριότητας του δημοσίου. Είναι και άλλα τα οποία, με τις ρυθμίσεις που αρχικά έφερε το άρθρο 12, ουσιαστικά κατεδαφίζονται.

Σήμερα το πρωί ο κύριος Υπουργός έκανε μισό βήμα και αυτό το μισό βήμα μας έδωσε τη δυνατότητα να συνεχίσουμε την προσπάθειά μας, γιατί νομίζω πως δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει την διάθεσή μας να βοηθήσουμε. Γιατί στο ερώτημα «τι προτείνετε» και «ποια είναι η πραγματικότητα», ήμασταν συγκεκριμένοι και το επαναλαμβάνουμε και τώρα για να είμαστε ξεκάθαροι μεταξύ μας.

Δεν είναι δυνατόν να λύσεις προβλήματα χωρίς να τα έχεις καταγράψει. Και η καταγραφή των προβλημάτων γίνεται μέσα από μία συγκεκριμένη διαδικασία: Κατάρτιση κτηματολογίου και σύνταξη δασικών χαρτών.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η όλη συζήτηση, ουσιαστικά, αφορά κατά 99% μια συγκεκριμένη περιοχή, που είναι η Αττική.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Το επαναλαμβάνετε, αλλά δυστυχώς δεν είναι έτσι!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Το επαναλαμβάνω διαρκώς για τον απλούστατο λόγο ότι στην Αττική αυτή την ώρα υπάρχουν από το 2010 χάρτες για το σύνολο, σχεδόν, της Ανατολικής Αττικής και οι χάρτες αυτοί δεν αναρτώνται. Αναρτώνται, δεν κυρώνονται. Έχουν υποβληθεί τρεις χιλιάδες ενστάσεις και αυτές δεν αντιμετωπίζονται, είτε γιατί υπάρχουν προβλήματα είτε γιατί υπάρχει αδυναμία.

Φτάνουμε, μάλιστα, στο σημείο τη χρονιά που μας πέρασε, παρ' ότι υπήρχε συγκεκριμένο ποσό, να υπάρχει ένα μεγάλο πρόβλημα έλλειψης χρηματοδότησης για να προχωρήσουν οι συγκεκριμένες εργασίες. Τα κουβεντιάσαμε άλλη μέρα, όταν ήταν ο κ. Μανιάτης και πραγματικά εκπλήσσομαι γιατί επί πέντε ημέρες ο αρμόδιος Υπουργός δεν εμφανίστηκε, ενώ αντίθετα ήρθε, όταν έγινε συζήτηση για το Κτηματολόγιο και τους δασικούς χάρτες, που ουσιαστικά είναι ένα μέρος των θεμάτων που συζητάμε.

Αρα, πώς θέλετε εμείς να συμφωνήσουμε γι' αυτό που επιχειρείτε να κάνετε, το οποίο ουσιαστικά θα «κουκουλώσει» όλα αυτά τα προβλήματα που υπάρχουν; Και βεβαίως, προσεγγίζοντας οριζόντια τέτοιου είδους ζητήματα, καταλαβαίνετε τι θα γίνει από πλευράς επιβράβευσης καταπατητών. Γιατί είπαν πολλοί: «Μα, επιμένεις, ρε Αποστόλου, στους καταπατητές;».

Σας είπα και το πρωί και το επαναλαμβάνω: Είναι παραδοχή της Διαχειριστικής Αρχής της δημόσιας περιουσίας. Αναφέρει: «Έχουμε τετρακόσιες τριάντα χιλιάδες στρέμματα». Αυτό το 2012. Αργότερα, σύμφωνα με πληροφορίες που έχουμε, θα είναι τριάμισι χιλιάδες στρέμματα καταπατημένα σε όλη την Ελλάδα. Να μην τα δούμε αυτά; Να μην υπερασπιστούμε, επιτέλους, τη δημόσια περιουσία μέσα από τη διαδικασία που σας είπα προηγουμένως;

Είναι ένα θέμα, κύριε Πρόεδρε. Διότι ενώ, όπως είπα, το πρωί έγινε ένα βήμα, ήρθε μετά ο κ. Δένδιας και τελικά φάνηκε ότι δεν μπόρεσε να αποφύγει την πίεση από την πλευρά του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού.

Εγώ όταν έλεγα εδώ και καιρό ότι πρόκειται για ρουσφετολογικές παρεμβάσεις, ήξερα ότι η

συγκεκριμένη παράγραφος αφορούσε ιδιαίτερα την Πεντέλη και την Πάρνηθα και ό,τι έχει γίνει την περίοδο πριν από το 1975, όσον αφορά αυτές τις παραλείψεις και τα πληροφοριακά έγγραφα.

Εμείς, λοιπόν, τα ξεκαθαρίζουμε, κύριε Πρόεδρε, όχι μόνο γι' αυτό το κομμάτι, από την ώρα που ουσιαστικά υπάρχει μια πάρα πολύ σοβαρή υπαναχώρηση Σας είπα ότι καλύπτει πάρα πολλά τέτοιου είδους θέματα. Η ίδια η Επιστημονική Επιτροπή λέει: Τι πάει να πει; Γιατί δεν διευκρινίζεται η έννοια «έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα»;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Το άλλο θέμα είναι με τις τροπολογίες.

Κύριε Πρόεδρε το είδατε και εσείς: Από το απόγευμα πηγαίνουν τα έγγραφα στον κύριο Υπουργό. Δέχεται ή δεν δέχεται τις τροπολογίες. Τις καταθέτουμε κ.λπ. Είναι μια διαδικασία που μας προσβάλλει.

Εμείς, λοιπόν, και για το ζήτημα που αφορά το συγκεκριμένο άρθρο και τη συγκεκριμένη συμπεριφορά με τις τροπολογίες, αλλά και βέβαια για το μεγάλο κομμάτι της COSCO, που είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα για εμάς, αποχωρούμε.

Σας αφήνουμε, αγαπητοί κύριε Υπουργοί, και να είστε σίγουροι ότι σε ένα πάρα πολύ σύντομο διάστημα θα κληθούμε να τα αντιμετωπίσουμε, γιατί τα γνωρίζουμε τα προβλήματα.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ:

“...Να επαναλάβω ότι είπαμε και εμείς ότι αν επαναληφθεί ουσιαστικά αυτή η διαδικασία –μάλλον το όνειδος αυτό, αυτή η ντροπή της διαδικασίας- θα αναγκαστούμε να αποχωρίσουμε και εμείς τη Δευτέρα από την Ολομέλεια.

Να ξεκινήσω, όμως, με δύο πράγματα που θέλω να πω. Εάν γίνει δεκτή η τροπολογία 2131, πραγματικά θα είναι αιτία καταψήφισης ολόκληρου του νομοσχεδίου. Όλη η δουλειά που έχουμε κάνει για να διορθώσουμε το άρθρο 12 επανέρχεται ουσιαστικά με αυτόν τον διαχωρισμό της επιβράβευσης των παρανομούντων έναντι των νομοταγών πολιτών διαρκώς και για λόγους ψηφοθηρικούς.

Εγώ θα είμαι πάρα πολύ σαφής. Αν γίνει δεκτή στα δύο τρία λεπτά που έχουμε ακόμα η τροπολογία 2131, να ξέρετε ότι εγώ τουλάχιστον θα ζητήσω από τα υπόλοιπα κόμματα –εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε ονομαστική ψηφοφορία- να γίνει ονομαστική ψηφοφορία για τη συγκεκριμένη τροπολογία. Δεν γίνεται να ερχόμαστε με μια τροπολογία τριών Βουλευτών και να λέμε ότι τελεσίδικες αποφάσεις που αφορούν ουσιαστικά σε καταπατήσεις δημοσίου συμφέροντος θα ανασταλούν έως ότου κυρωθούν οι δασικοί χάρτες που είπα πολύ καθαρά ότι μέσα σε εκατόν είκοσι χρόνια έχει ολοκληρωθεί το 9% των δασικών χαρτών, άρα ποτέ και να πληρώσουν αυτοί οι άνθρωποι έναντι των νομοταγών πολιτών. Αυτό το παραμύθι ότι καταστρέφουμε τη χώρα και οι παρανομούντες ξεφεύγουν, τέλος. Τέλος! Δεν γίνεται αυτό το πράγμα. Σας παρακαλώ πάρα πολύ, τελευταία φορά. Αυτή η τροπολογία δεν θα γίνει δεκτή. ...”

“...Θα ολοκληρώσω με το άρθρο 12 και την πρόταση του κ. Δένδια. Εμείς προσπαθήσαμε να το κοιτάξουμε αυτό. Θεωρώ ότι βοηθά τους αποχαρακτηρισμούς αυτό που είπατε. Εν δυνάμει, βέβαια, γιατί δεν κάνουν όλοι σωστά τη δουλειά τους, αλλά σε όλα τα επαγγέλματα δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους κάποιιοι. Εμείς, όμως, θέλουμε να πιστεύουμε ότι όλοι οι δασολόγοι κάνουν καλά τη δουλειά τους. Η τελευταία πρόταση της παραγράφου 2 του άρθρου 12 που λέει «τυχόν ασκηθείσες προσφυγές στις οικείες επιτροπές του άρθρου 10 του παρόντος νόμου θεωρούνται, εφόσον υποβληθεί αίτηση παραίτησης του προσφεύγοντα ως μη ασκηθείσες» νομίζω ότι καλύπτει αυτό που είπε και ο κ. Αποστόλου πριν. Άρα, εμείς αυτό θα το υποστηρίξουμε, αλλά θα ζητήσουμε σας παρακαλώ να προστεθεί η φράση «εφόσον υποβληθεί αίτηση παραίτησης του προσφεύγοντα ή κάποιου που έχει έννομο συμφέρον», για να μπορέσουμε να διασφαλίσουμε και κάποιον που ουσιαστικά θεωρεί ότι έχει έννομο συμφέρον σε αυτό -αν οι νομικοί συμφωνούν σε αυτό- για να μπορέσουμε να καλύψουμε κάθε περίπτωση. ...”

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):

“...Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο, χαίρομαι γιατί μετά από αρκετές συνεδριάσεις και στην Επιτροπή, αλλά και στην Ολομέλεια, διαπιστώνουμε όλοι μας εξ αποτελέσματος ότι όταν θέλουμε,

πραγματικά μπορούμε. Και χαίρομαι γιατί έγινε μια συζήτηση δημιουργική.

Ακούσαμε με πολλή προσοχή όλες τις παρατηρήσεις, όλων των συναδέλφων. Και όπως όλες τις φορές, έτσι κι αυτή τη φορά, προβήκαμε σε συμπληρωματικές και διορθωτικές κινήσεις που και απλοποιούν και διευκολύνουν και διασφαλίζουν και διευκρινίζουν όποια ζητήματα ήταν ρευστά και θα μπορούσε ο καθένας να τα εκμεταλλευτεί προς άλλες κατευθύνσεις.

Επίσης, χαίρομαι γιατί και σήμερα δόθηκε η δυνατότητα μέσα από το νομοσχέδιο που ολοκληρώνεται η συζήτησή του, να λύσουμε αρκετά και –πιστεύω- σημαντικά προβλήματα που απασχολούν την ελληνική κοινωνία. Υπάρχουν πολλά ακόμη που πρέπει να κάνουμε. Εάν, όμως, μπορέσουμε να ξεπεράσουμε τουλάχιστον αυτά τα οποία όχι μας χωρίζουν -γιατί εγώ πιστεύω ότι αν μπούμε στην ουσία και αν υπάρχει διάθεση για να βρούμε λύση, θα τη βρούμε τελικά όλοι μαζί, όπως βρήκαμε και σήμερα σε πάρα πολλά που φάνηκαν δύσκολα στην αρχή, αλλά εύκολα κατέληξαν στο τέλος- θα συνεννοηθούμε και θα συμπληρώσουμε.

Μέσα απ' αυτές τις διαδικασίες και αποδεχόμενος κι εγώ ότι πράγματι οι τροπολογίες ήταν πολλές και η περίοδος έχει τις ιδιαιτερότητές της -ο κάθε συνάδελφος θέλει να βοηθήσει τον τόπο του αλλά και στα προβλήματα της κοινωνίας- σίγουρα χρειάζεται να είμαστε αλλιώς. Ελπίζω να τα καταφέρουμε.

Σε κάθε περίπτωση πιστεύω ότι καλοπροαίρετα ο καθένας και η καθεμιά προσπαθούν το καλύτερο για την περιοχή τους, αλλά και για τον τόπο μας.

Με αυτές τις παρατηρήσεις, θέλω να ευχαριστήσω όλες και όλους τους συναδέλφους, γιατί πράγματι ήταν μια πολύ δημιουργική συζήτηση. Και ειλικρινά πιστεύω -όπως και όλοι σας- ότι πραγματικά σήμερα δημιουργήσαμε προϋποθέσεις για να λύσουμε κάποια από τα μεγάλα και σημαντικά προβλήματα της κοινωνίας μας.

Τέλος, πάνω σε αυτό που είπε η κυρία Φούντα για την παράγραφο 2 του άρθρου 9, σχετικά με τη φράση «να αναφέρεται εφόσον λειτουργούν με νόμιμες άδειες», έγινε αποδεκτό. ...”

.....
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς, το άρθρο 12 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.